

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 59. S. Audoeni Discipuli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

accersivit, qui novellæ Congregationis Sæculum VII
suæ Moniales ad cantum Psalmorum, & A. C. 649.
Rerum Sanctorum meditationem insti-
tuerent. Erant hi Viri ex Hibernia, at-
que inter alios S. Folianus, & S. Ultanus,
S. Fursini, seu Fursei fratres, quibus, cum illo defuncto in Galliam trajecissent, Gertrudis Fossæ prope Nivigellam Mona-
sterium, seu potius Hospitium recipiendis
Hibernis, in Galliam Pietatis causa navi-
gantibus, destinatum ædificavit. Hujus-
modi plura in diversis locis erant, quæ
Hospitia Scotorum dicebantur. S. Ger-
trudis, post Matris obitum, cura rerum
temporalium in Monachos, & Disciplinæ
intra Monasterium conservandæ in Sor-
ores rejecta, totam se Cœlestium contem-
plationi dedit; cum deinde corpusculi
sui vires continuis jejunii & vigiliis con-
sumptas sentiret, Neptem suam etsi vi-
cenaria neendum majorem, secum ab in-
fantia educatam, se viva Abbatissam eli-
gi voluit, & ipsamet annos non plures
quam triginta tres nata in Domino quie-
vit anno 658. decimo octavo Martii, cu-
jus Memoriam Ecclesia die præcedente
honorat.

§. LIX.

S. Audoeni Discipuli.

Sanctus Audoeni Discipuli quoque mul-
ta fundarunt Monasteria, ex quibus
celebratiora memorabimus. S. Germe-

L 4

rus

Mart. Rom.
17. Mart.

Sæculum VII virus prope Belovacum nobilibus & opu-
A.C. 649. lentis parentibus natus cum aliquot an-

Att. Bened. nis Regi Dagoberto, qui eum ob pietas & sapientia famam ad se vocaverat,

n. 12.

a consiliis fuisse, in aula versatus uxorem accepit, suscepitque ex ea filium, cui deinde, S. Audoeni consilium secutus, relictis omnibus Bonis in Monasterium secessit. Tandem fundato alio Monasterio in quodam loco prope Belovacum, qui *Flay*, id est, Flaviacum dicebatur, omnia necessaria intra septa construxit,

n. 22.

ut secundum Regulam S. Benedicti non esset occasio Monachis vagandi foras. Id anno circiter 654. factum, & S. Ger-

Mart. B.
24. Sept.

merus quadriennio post vigesimo quarto Sept. quo die in Ecclesia colitur, animam Deo reddidit. Sepultus est in hoc Mo-

Att. B.to.2.
p. 524.

nasterio, quod in hunc diem ejus Nomen retinuit. S. Vandregisilus quoque in Aula Regis Dagoberti educatus, & grandior factus, postquam spectabilimun-
nere functus fuisse, uxorem permovit, ut servare vellet continentiam, & vitam Monasticam amplexus est. In multa deinde Monasteria delatus, & in Neustriam ve-

niens ad S. Audoenum se contulit, atque ab eo licet reluctans Subdiaconus, tum Diaconus, & tandem Presbyter ordinatus est. Interim S. Vandregisilo, locum sta-

bilis commorationis quærenti, oblatus est aliquis, Fontanella a scaturigine aquarum

abun-

abundantissima dictus, Leucis quinque in-Sæculum VII
fra Rothomagum distans. Ibi igitur cum A. C. 649.
Monasterium fundasset circa annum 648.
usque adeo Monachorum illo confluen-
tium numerus brevi temporis spatio ex-
crevit, ut ad suum solatium ad trecentos
conficeret. Intus quatuor Ecclesiæ, &
extra septa aliquot oratoria extructa e-
rant. S. Vandregisilus suis manibus la-
borabat, etiam senex, ut Discipulis suis
exemplum daret. In illa vicinia, id est,
in Regione Caletensi prædicabat, atque
Peccatores & Idololatras (quippe illic ad-
huc non nulli supererant) convertere co-
nabatur. Postquam ad annum ætatis
nonagesimum sextum pervenisset, beato
fine quievit anno 667. vigesimo secun-
do Julii, quo die Ecclesia ejus Memo-
riam colit; sed hujus Monasterii nihil
celebre nisi S. Viri Nomen supereft. In-
ter S. Vandregisili Discipulos illustrissimi
sunt S. Lambertus & S. Ansbertus, ambo
primum Abbates Fontanellani, & postea
Archiepiscopi, Lambertus Lugduni, &
Ansbertus Rothomagi. Item S. Erem-
bertus, ordinatus Episcopus Tolosanus,
qui annis duodecim in Pontificatu trans-
actis anno circiter 671. senio fractus ad
suum Monasterium moriturus rediit.

Mart. Rom.
22. Jul.

p. 545. n. 27.

Aff. Ben.to.
2. p. 604.

Tandem etiam S. Filibertus ex nume-
ro eorum fuit, qui in Aula Regis Dago-
berti S. Audoeni amicitiam amplexi sunt.

L 5

Is

Sæculum VII Is natus Elusæ in Aquitania, cuius Civi.
A.C. 649. tatis Episcopus parens ejus postea ordi.
 natus est, relicto mundo annum ætatis
 agens vigesimum in Abbatia Resbasiensi,
 a S. Audoeno nuper fundata, Institutum
 Monasticum elegit, & S. Ailo mortuo Ab.
 bas creatus est. Inde ad Monasterium
 Luxoviense, Bobiense, aliaque in Fran.
 cia, & Italia celeberrima invisit. Regu.
 las S. Basilii, S. Macarii, S. Benedicti, &
 S. Columbani assidue legens, tandem ad
 novum Monasterium condendum ani.
 mum adjecit, atque in eum finem agro,
 qui tunc Gemmeticus, & hodie Jumegius
 dicitur, a Rege Clodoveo & S. Batilde
 Regina impetrato, Abbatiam ejusdem
 nominis in Dioœcesi Rothomagensi, tri.
 bus Leucis Fontanella dissitam, fundavit.
 Id contigit anno circiter 654. cumque S.
 Filibertus in illis exordiis septuaginta Mo.
 nachos Jumegium induxisset, post non
 longum temporis spatium eorum nume.
 rous in septuplum, id est, ad Monachos
 fere quingentos auctus est.

§. LX.

S. Benedicti Translatio.

Sub idem ferme tempus S. Benedicti Re.
Att. Ben. to. liquiæ in Galliam translatae sunt. Leo.
2. p. 353. & debodius ad S. Anianum Aurelianii Abbas
674. fundaverat ad Ligerim Monasterium Flo.
 riænse, cuius Abbas Mummolus, cum
quadam